

στὸς μέχρι τοῦ μετὰ δέκα ἔτη συμβάντος θανάτου της. Ἡ λιθία κατέκτησε τὴν καρδίαν τοῦ αὐτοκράτορος Αὐγούστου 33 ἐτῶν. Καὶ ἐκ τῆς νέας δὲ ἱστορίας μανθάνομεν ὅτι ἡ ὠραία Ἀρτεμις τοῦ Ποατιέ ἦτο 48 ἐτῶν ὅτε ἐνέπνευσε δεινὸν ἔρωτα εἰς τὸν 29 ἐτῶν τότε ὄντα βασιλέα Ἐρρίκον τὸν Β' τῆς Γαλλίας, ὅστις τὴν ἠγάπα μέχρι τοῦ θανάτου του. Ἡ βασίλισσα Ἄννα, σύζυγος Λουδοβίκου τοῦ ΙΓ', ὀκτῶ και τριακονταετῆς ἐθεωρεῖτο ὡς ἡ ὠραιότερα ἡγεμονίς τῆς Εὐρώπης, οἱ δὲ θαυμασταὶ αὐτῆς Richelieu καὶ Buckingham ἐζηλοτύπου δεινότατα ἀλλήλους. Ἡ αἰδιμος Ninon de Lenclos λέγεται ὅτι καὶ ἐν ἡλικίᾳ 72 ἐτῶν ἦτο τόσῳ γόησσα καὶ ἐρασιμία, ὥστε πολλοὶ νέοι ἠτοκτόνησαν ἐξ ἀτυχῶς πρὸς αὐτὴν ἔρωτος. Ἡ Bianca Capello ἦτο πλέον τῶν 38 ἐτῶν, ὅτε ὁ πολὺ νεώτερος ἡγεμὼν Φραγκίσκος Μένδικος ἐνυμφεῦθη αὐτῇ ἐν ἔτει 1579 καὶ ἔφερεν αὐτὴν μετὰ μεγάλης πομπῆς εἰς τὴν Φλωρεντίαν. Ὁ Λουδοβίκος ΙΔ' ἐνυμφεῦθη τὴν Κυρίαν Maintenon 43 ἐτῶν οὖσαν, ἡ δὲ δεσποινὶς Μάρς καὶ ἡ διάσημος Κυρία Ρεκαμιέ ἔφθασαν εἰς τὴν ἰδίως ἀκμὴν τῆς καλλονῆς αὐτῶν « ὅταν ἔγειναν σαραντάρες ».

Εἰς τὸ ἑλληνικὸν κοινὸν εἶνε πρὸ πολλοῦ γνωστὸς ὁ κ. Γουσταῦος Λαφφὼν, ὁ ἐν Ἀδριανουπόλει πρόεδρος τῆς Γαλλίας, διὰ πολλῶν αὐτοῦ ποιητικῶν δημοσιευμάτων, ἅτινα ἀποπνέουσι θερμὸν καὶ ἀκραίφνῃ φιλελληνισμόν, μαρτυροῦσι δὲ γνήσιαν ποιητικὴν ἐμπνευσιν καὶ μεγάλῃν τοῦ συγγραφέως δεξιότητα περὶ τὴν χρῆσιν τῆς δημοτικῆς ἑλληνικῆς γλώσσης, ἣν ὡς μητρικὴν γράφει ὁ κ. Λαφφὼν. Τῆς ἀξίας αὐτοῦ ταύτης κάλλιστον δεῖγμα, ἀποσταλὴν ἡμῖν, δημοσιεύομεν τὸ κατωτέρω ποίημα, μετάφρασιν ἀπὸ τοῦ πρωτοτύπου τοῦ Γάλλου ποιητοῦ Ratisbonne, ἐν ᾧ ἀπεικονίζεται ὁ ἔθνικὸς τῶν Γάλλων πόνος ἐπὶ τῇ ἀπωλείᾳ τῆς Ἀλσατίας καὶ ὁ πόνος τῆς ἀνακτῆσεως αὐτῆς, ὃν ὁ μεταφραστὴς κατώρθωσε ν' ἀποτυπώσει μετὰ τέχνης καὶ δυνάμεως, κατ' οὐδὲν ὑπολειπομένης τῆς τοῦ πρωτοτύπου.

Σ. τ. Δ.

ΤΟ ΤΡΑΓΟΥΔΙ ΤΗΣ ΑΛΣΑΤΙΑΝΗΣ

(ΕΚ ΤΟΥ ΓΑΛΛΙΚΟΥ)

Ἔμεῖς γιὰ σένα νοιώθουμε ἀγάπη καὶ λαχτάρ, Σὺ ὅμως εἶσαι δύστροπη, σκληρὰ καὶ πεισματάρ. Ὅλο θαρρεῖς πῶς εἶμεθα ἐχθροὶ καὶ τύρανοί σου, Κι' εἶνε βαρεῖὰ τὸ μῖσός σου κ' ἡ περιφρόνησίς σου, Τὰ περασμένα δὲ ἔσχίζας, εἶσαι θυμὸ γεμάτη.

— Ἵσως ἐσχάσω μιὰ φορὰ σὺν θάσαστε φευγάτοι.

Γιὰ διές, ἐξανακτίσαμε τὰ φοβερά σου κάστρα, Καὶ τὴ λαμπρὰ σου ἐκκλησίαν ποῦ φθάνει ὡς τὰ ἄστρα. Ταῖς τρύπαις ἐστουπώσαμε ποῦ κάμανε τὰ βόλια. Ἀνθίζουν πάλι καὶ μοσχιατὰ χύνουν τὰ περιβόλια, Καὶ ἡ αὐγὴ 'στὸν οὐρανὸ χαμογελᾷ δροσάτη.

— Θὰ 'βρῶ κ' ἐγὼ χαμόγελο σὺν θάσπε πιά φευγάτοι.

Στὴ γῆ σου τόσο ἐλαφρὰ πατοῦμε τὸ ποδάρι, Ποῦ γελαστὸ καὶ φροντωτὸ φυτρώνει τὸ χορτάρι. Τὰ χελιδόνια ἤλθανε 'ς τὴν πρωτινὴ φωλιά τους, Χαρούμενα ἀπλώνουνε 'στὸν ἥλιο τὰ φτερά τους. Καὶ τὰ λελέκια σεργιανοῦν 'ς τῆς χώρας τὸ παλάτι.

— Ἀχι! τὰ καυμένα ἤλιπιζαν πῶς θάσαστε φευγάτοι.

Δυὸ ἀδελφάδες εἶσθε σεῖς κ' ἡ δυὸ χαριτωμένας, Μὰ ἡ καρδιά σας μένουνε πάντα γιὰ μᾶς κλεισμένας. Ἐλάτε ν' ἀνταλλάξουμε ἕνα γλυκὸ φιλάκι, Τοῦ Γερμανοῦ τὸ φίλημα δὲν εἶνε δὰ φαρμάκι, Μῆτε 'ς τὰ στήθη του βλαστάν' ὁ δόλος κ' ἡ ἀπάτη.

— Πῶς ν' ἀγαπήσῃ μιὰ καρδιά σὺν εἶν' ἄλλου φευγάτη;

Ὅταν φυσᾷ τὴν χαραυγὴ ἀέρι μυρωδάτο, Ὅλοχαρα τὴν κεφαλὴ τὰ ἄνθη κλίνουν κάτω. Καὶ τὰ φιλιὰ του δέχονται μὲ διψασμένα φύλλα. Εἰς ἄλλους σεῖς προσφέρετε τὰ δροσερά σας μῆλα, Ἄλλοι μυρίζουν τ' ἄνθη σας, μένουν γιὰ μᾶς οἱ βᾶτοι.

— Ὡς τώρα λοιπὸν ἔπρεπε νὰ ἦστε πιά φευγάτοι.

Ἦ Ἀλοατία ἀπιστη, ἔχεις κακὸ κεφάλι. Τὸ μῖσός σου σὲ ἐβλάψε καὶ θὰ σὲ βλάψῃ πάλι. Γιὰ συλλογίσου μιὰ στιγμὴ τί μαῦρες ὤραις εἶδες! Γιὰτι λοιπὸν νὰ τρέφεσαι μὲ ψεύτικες ἐλπίδες; Τώρα σὲ σφίγγω, σὲ κρατῶ, κόρη ξανθὴ κι' ἀφράτη.

— Μοῦ σφίγγεις μόνο τὸ κορμί· εἶν' ἡ ψυχὴ φευγάτη.

Ἐν Ἀδριανουπόλει.

GUSTAVE LAFFON

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ

Κατὰ τινὰ τῶν τελευταίων συνεδριάσεων τῆς Ἐπιτελείας τῶν μηχανικῶν τῶν Ἠνωμένων Πολιτειῶν, δύο ἐξ αὐτῶν, οἱ κκ. Smith καὶ Dorsey παρέσχον διαφερούσας πληροφορίας ἐπὶ τοῦ ζητήματος τῆς υπογείου θερμοκρασίας. Εἰς τὰ ἐν Καλλιφορνίᾳ μεταλλεῖα τοῦ New Amalden παρατήρησαν παράδοξα φαινόμενα ἐν πληρεῖ ἀντιθέσει πρὸς τὰ συνήθη ἀποτελέσματα. Ἐν αὐτοῖς εἰς βάθος 180 μέτρων ἀπὸ τῆς ἐπιφανείας ἡ θερμοκρασία εἶνε λίαν ὑψηρὴν, καὶ ἀφ' ἐτέρου εἰς τὸ μέγιστον βάθος τῶν μεταλλείων, 450 μέτρα ὑπὸ τὴν ἐπιφάνειαν τῆς γῆς, ἡ θερμοκρασία εἶνε λίαν ἀνεκτὴ. Ἐτέρὰ τινὰ μεταλλεῖα ἐσημείωσαν ὡς ἐξαιρετικῶς θερμά, ἐν γένει δὲ συνεπέραναι ἐκ συγκριτικῶν παρατηρήσεων, ὅτι ἡ γεωλογικὴ σύστασις τοῦ ἐδάφους ἐπιδρᾷ ἐπὶ τῆς ἐντάσεως τῶν υπογείων θερμοκρασιῶν. Τὰ ψυχρότερα τῶν μεταλλείων εἶνε τὰ ἐσκαμμένα εἰς τιτανῶδες ἔδαφος, τὰ θερμότερα δὲ φαίνονται ἀνήκοντα εἰς γαιανθρακοῦχον γῆν.

Ἐκπληρῆν προξενεῖ ἡ ἀνακάλυψις τοῦ καθηγητοῦ Huxley ἐπὶ τῆς ἰδιότητος τῶν χρωμάτων, ἧτις ἐφαρμοζομένη ἐν ταῖς καθ' ἡμέραν χρείαις προώριστα ἴσως νὰ ἐπιφέρῃ μεγάλην ἐμπορικὴν, καλλιτεχνικὴν καὶ βιομηχανικὴν ἐν ταῦτῳ μεταβολήν. Ὁ καθηγητὴς